

bagved. Man ser Selvmodsigelserne, Slaphe-
den, den indbyrdes Modsigelse i Henseende
til gjældende Praxis, men ingenjombest
Tanke, ingen Plan, intet Maal, ingen Poli-
titik, ikke en Smule Andet end egen Maa-
gt. Det er for Lidt, og det er det ikke blot for
Ministrene. Nu kan den ærede Minister
sige: Det bryder jeg mig ikke om, for mig
er det ikke for Lidt, det er mig ligegyldigt,
om de Andre finde at det er Lidt eller Meget;
naar jeg blot holder Stillingen, er det mig
ligegyldigt; men det er ikke os ligegyldigt,
thi for os have Ministeriets Personer slet
ingen Betydning og Interesse. Der er for
os kun en eneste Ting, som det dreier sig
om, der er for os kun en Ting, som vi
ønske, at Landet kan komme ud af den kaoti-
ske Tilstand, hvori det er kommen, hvori det
er lykkedes den nuværende Regjerings Poli-
titik efter 10 Aars ihærdige Anstrængelser at
drive os ind. For os er det et Ønske at
komme saa vidt, at der kan blive et frugt-
bart Forfatningsarbejde her i Danmark,
inder. Alt er splittet og ødelagt, for os er
det om at gjøre at faae at vide, om Regje-
ringen har nogen positiv Polititik. Dermed
mener jeg, om den har nogen virkelig Opfattelse
af Forfatningens Blydende og Mening. Det
maa vi have at vide, men det kunne vi ikke
se af, hvad der sker. Evertimod, det Ind-
tryk, man faaer, er, at Regjeringen har slet
ingen Opfattelse deraf. Den ene Dag har
den en, den anden Dag en anden Opfattelse,
der er intet Hold eller Tanke deri, og det
er dog nødvendigt. Hvorledes skal det være
muligt nogensinde at komme ud af det, med-
mindre man enes om en Forstaaelse af For-
fatningen, der hjemler alle Parter's Krav og
Statsmyndigheds Ret, og i den Henseende er
jeg tilbøielig til at gaa meget vidt i Smøde-
kommen for at naae en virkelig Forstaaelse,
thi jeg erkjender, at en Forfatningskamp har
ikke blot sin Berettigelse, men kan ogsaa
have sin Betydning for et Lands Udvikling,
men det har den kun under Forudsætning
af, at man ender den med at komme til en
fyldig, klar, for alle Parter tilfredsstillende
Forstaaelse af Forfatningen — og dertil
mener jeg, man kan komme — der hjemler
alle tre Lovgivningsfaktorer, alle tre konstitu-
tionelle Faktorer en fuldstændig sikket Rets-
stilling, til en Forstaaelse af Forfatningen,
der vilde umuliggjøre saadanne Konflikter og
Kriser som dem, vi have haft, og overho-
vedet gjøre det muligt, at vi blive i et rolig,
sundt Spor, og at den store Polititik ikke
kommer for meget op igjen. Jeg skal ikke
nærmere præcisere, hvorledes det kunne komme
dertil, thi det er unyttigt i dette Dieblif,
men skulle vi komme dertil, forlanger jeg

ikke, at Regjeringen skal føre an, thi jeg har
ikke set, at Regjeringen har ført an i Noget,
uden at det er endt i Grøften, men saalænge
indtil vi komme dertil, maa vi forlange, at
Regjeringen har nogen politisk Forstaaelse,
det kunne vi ikke opgve. Nu er der ført
Debatter her i denne Sal i skarp og i mild
Form, i Form af Spørgsmaal og Angreb,
for at faae konstitutionelt klaret, hvad denne
Regjering forstaaer ved ordnede konstitutionelle
Tilstande, hvad der er dens Opfattelse af
Forfatningen, hvad den forstaaer ved Totam-
mermyndemet, ved det enkelte Thingets Ret
o. s. v., men det har ikke været muligt at
faae Svar, altid trækker Regjeringen sig ud
af Debatten og lader til at være for over-
legen til at indlade sig paa saadanne De-
batter med Thinget. Det kan gaa til en
Tid, dens Venner sige maasse, at det er
godt klaret ikke at svare det Thing, men
Andre sige maasse, at det ikke er saa godt
klaret, thi havde de kunnet svare, havde de
nok gjort det, men alt dette bliver kun mere
eller mindre tilfredsstillende for den person-
lige Forfængelighed. Men for os Andre staaer
det saaledes, at Regjeringen aldrig er i Stand
til at give en klar Fremstilling af, hvad den
forstaaer ved Forfatningens Lovlige Overholdelse
og ordnede konstitutionelle Tilstande her i
Landet. Dermed faar man aldeles Intet at
vide om, hvorvidt Regjeringen har noget
andet politisk Maal end at holde sig. Det
kan jo ogsaa ganske vist have sin store Be-
tydning, at Regjeringen holder sig, men saa
maa den ogsaa kunne give os andre Døde-
lige en Forstaaelse af, hvilken Betydning
dette har. Hidtil har Betydningen af, at
Regjeringen har holdt sig, kun været den,
at vi ere komne dybere og dybere i Uføret
og have mindre og mindre Udbygt til at
komme ud af det. Alle Mennesker, man
taler med derom, siger: Ja, det kan ikke
nægtes, at det er galt med denne Regjering.
Vare den var af Veien, bare vi kunde slippe
af med den paa en honnet Maade, saa gif
det jo nok. Men nu kan vi skam ikke godt
svigte dem! Nu kan de ikke gaa, og nu kan
vi ikke blive af med dem. Nu maa vi se at
holde det ud i Aar igjen; det bliver nok
en Gang bedre! Kort sagt, alle Mennesker
trække paa Stuldrene og Ingen forstaaer, at
denne Regjering er til nogenjombest Nytte.
Men det er i høi Grad beklageligt. Jeg
vilde ønske, at Regjeringen kunde gjøre os
denne Betydning forstaaelig, saa vilde det
være muligt at komme til en Forstaaelse, til
en Forhandling om Forfatningen. Nu staaer
man lige overfor en Regjering, der paa
alle Punkter er renonce. Over Gang der
forlanges Argumenter, ender det med, at